

[NAWRACACZ *sb m*

V sg nawrãcaczu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto nakłania do przyjęcia swojej religii:

Wyrażenie: »nawracacz mieczowy« = *ten, kto przemocą nawraca:* Godźili sie tedy tobie X. Nãwracãczu mieczowy/ glino mârna/ Įprzećiwiãć się Ńtworzyćielowi Ńwemu [...] chćieć vpornie á gwałtem/ tãm oŃwiecãć gdzie on zaćmił *Respons E4.*

MK